

PHẦN NĂM

Thúy Hương ngồi trước mặt Vân Nga nó móc ví đặt lên bàn, lôi ra *một* đồng đủ thứ tiền bạc, giấy tờ...

Giả vờ xòe tấm danh thiếp của Phi ra cho Vân Nga thấy, Thúy Hương nói:

- Anh Phi nài Hương lấy danh thiếp của anh. Mình không lấy, anh nhét đại vô túi xách, ý như anh bảo mình nhìn số điện thoại và gọi cho anh. Hôm đó anh Phi trách mình sao mãi đến giờ mới tới thăm anh, nhưng có một chuyện... mình nói Nga đừng buồn nha, là anh Phi chẳng có nhắc tới Nga câu nào cả, thấy chưa, bỏ không tới là anh quên bỏ ngay.

Vân Nga lắc đầu:

- Không hỏi thì không hỏi, có sao đâu nào? Ông phi với Vân Nga đâu cần gì phải quan tâm lưu ý nhau, chỉ là hai người bạn mới quen thôi, trò chuyện có một lần, sao bắt người ta quan tâm mình?

- Thúy Hương cất mọi thứ vô chiếc ví, trừ tấm danh thiếp của Phi con nhỏ cứ cầm trên tay ngắm nghía hoài ra chiều yêu quý ái mộ lắm, Thúy Hương ngược lên nhìn Vân Nga, hơi ngạc nhiên vì Vân Nga vẫn tĩnh như không trước thái độ dửng dưng của Phi:

Nga không buồn gì à?

Không có gì để gọi là buồn, bạn sơ giao, chưa mấy thân thiện, chưa mấy hiểu nhau, sao Vân Nga phải buồn Chứ Thúy Hương chống tay vào cằm, nói:

- Như Thúy Hương với anh Phi, đã khá thân nhau, nếu anh Phi đối với Hương mà lạnh nhạt như đối với Nga, chắc là Hương buồn lắm đó.

Vân Nga bán tín bán nghi, lời Thúy Hương nói có gì làm bằng đâu, Thúy Hương với Vân Nga cùng lúc quen với Phi. Phi có vẻ không thích Thúy Hương, hôm đó ba người trò chuyện, chẳng những di Quyên mà Phi còn liên tục đả phá ý kiến của Thúy Hương, ai cũng tỏ ý bênh vực ý kiến của Vân Nga, sao giờ Thúy Hương bảo nó với Phi rất thân nhau sau một lần viếng thăm xã giao như thế. Nếu Thúy Hương bảo Phi quên không hề hỏi thăm tới Vân Nga, thì Vân Nga còn tin, chứ chuyện Thúy Hương với Phi rất thân nhau thì Vân Nga phải xem lại, chuyện Thúy Hương có tấm danh thiếp của Phi, có lẽ cũng không phải là do anh Phi nài Hương lấy danh thiếp của anh, Hương không chịu lấy, anh nhét đại vô túi xách.. như lời Hương tự hào kể với Vân Nga, xét tính cách, Phi không phải người như thế, Phi sao có thể sỗ sàng nhét danh thiếp vào túi xách của một cô gái trong khi cô ta từ chối không chịu nhận nó chứ, động tác đó rất thiếu tư cách, không thể có từ một người ăn nói nghiêm chỉnh, lịch sự tế nhị như Phi, Thúy Hương quen đơm đặt, nó luôn dựng lên những điều không có thật rồi mà, chắc câu chuyện này xảy ra giữa Thúy Hương và Phi, cũng do Thúy Hương dựng lên để lèo Vân Nga thôi.

Vân Nga nói:

Nếu là đã thân nhau thì làm sao người ta còn lạnh nhạt với mình được. Nếu thân nhau, người ta sẽ trân trọng, sẽ ân cần, đâu có xem mình là kẻ đến làm phiền mất thời gian quý báu của người ta, đến nỗi người ta phải dươi khéo cho mình bỏ ra về. Khi thân nhau, người ta cứ nghĩ tới mình, dù mình không tới, người ta vẫn hỏi tên mình, vậy thì có sơ suất gì nữa đâu mà Hương lo sợ anh Phi làm chơ Hương buồn"

Thúy Hương đỏ mặt, thật là xấu hổ, tự mình cảm thấy xấu hổ thôi, vì tự dung nhỏ Vân Nga nói như di guốc trong bụng Thúy Hương vậy, Vân Nga nói y như nhỏ đã chứng kiến từ đầu đến cuối cuộc viếng thăm của Thúy Hương dành cho Phi, Vân Nga nói y chang cảnh diễn ra giữa Phi với Hương, làm Thúy Hương bất giác phải đỏ mặt.

- Vân Nga nhìn thấy da mặt Thúy Hương tự dung ửng đỏ, biết tầy là Thúy Hương nói dối. Vậy xem ra có lẽ con nhỏ năn ni Phi để xin chơ được danh thiếp của anh để để bề liên lạc, chắc là Phi cũng rầu thúi ruột khi nghĩ đến viễn cảnh bị Thúy Hương liên tục làm phiền vì những cú điện thoại vô duyên của nó, ai chứ Thúy Hương thì khỏi nói, con nhỏ sẽ gọi cho Phi liên tục, chắc là Phi phải ồi số điện thoại khác để trốn Thúy Hương mất.

Nếu hôm qua Vân Nga vị tình đi theo Thúy Hương đến chỗ Phi, chắc là Phi cũng bực lắm, vì như vậy càng làm phiền Phi mất thời gian làm việc trong khi Phi quý thời gian, dân kinh doanh mà, thời giờ của người ta là vàng ngọc, đâu có bỏ phí trong những cuộc trò chuyện vô bổ được, đôi khi tiếng nói của họ đáng giá hàng chục ngàn đô la, biết đâu vì tiếp Thúy Hương, Phi phải bỏ mất đi cơ hội bàn bạc một cái hợp đồng béo bở cho công ty của anh thì tình bạn đó liệu có bền không?

- Đầu óc cỡ Thúy Hương thì làm sao nghĩ được vấn đề sâu xa đến như vậy, cho nên con nhỏ chỉ toàn là làm phiền người ta để thỏa mãn những yêu sách riêng tư của con nhỏ thôi, Vân Nga chơi với Thúy Hương mấy năm trời, Vân Nga quá hiểu tính nết nong cạn và ích kỷ của Thúy Hương rồi mà. Nhưng vì là bạn, không thể không chơi với nhau, vả lại nếu Vân Nga không tới chỗ Thúy Hương, Thúy Hương cũng đến nhà Vân Nga, hỏi đó chưa có điều gì để suy ngẫm, Vân Nga thấy Thúy Hương cũng là bạn tốt? bây giờ thì có lẽ bắt đầu khác rồi, nguyên nhân đó chính là Phi, vì thích Phi và muốn chiếm lấy cho được anh, Thúy Hương đã ngày càng ích kỷ hơn. Vì Phi, Thúy Hương sẵn sàng mất Nga. .

Thúy Hương cố nói:

- Hương nói là nói Nga, chứ Hương với anh Phi thân nhau có khi hai đứa tui Hương như hình Yới bóng, sao có chuyện giận hờn, phiền lòng nhau. Vắng Hương, anh Phi chịu không nổi hay sao ấy, anh bắt Hương phải gọi điện ,thoại thường xuyên cho anh.

Càng nói, Thúy Hương càng lộ rõ cách nói dối của nó, Thúy Hương làm như Vân Nga là trẻ con ba tuổi không bằng, muốn vẽ rồng vẽ rắn gì cũng tin được, ai cha!

Thúy Hương cất tấm danh thiếp vào ví tay một cách cẩn thận, đứng lên, con nhỏ nói:

Thôi, Hương có việc phải đi đây, Hương có một cái hẹn quan trọng lắm

Thúy Hương chờ Vân Nga hỏi xem đó là cái hẹn gì, với ai mà quan trọng như vậy, để con nhỏ có dịp "nổ" tiếp, nhưng Vân Nga ngồi im nhìn Thúy Hương với ánh mắt đầy vẻ chế diễu, môi cười cười

Thúy Hương tự nói: .

- Là Hương hẹn với anh Phi chiều nay đúng hai giờ tại quầy sách dì Quyên, Vân Nga tới chơi không

Vân Nga lắc đầu:

- Thôi, Hương tới đó một mình đi, Nga bận bài vở túi bụi, hai giờ học trong bệnh viện rồi, chắc là Nga không rảnh Thúy Hương nói một cách cố ý:

- Vậy cũng được, vì chắc là hai đứa tụi Hương sẽ chờ nhau đi chơi, Nga theo cũng không tiện cho lắm, chờ mai một anh Phi giới thiệu cho Nga một chàng, tụi mình sẽ rủ nhau đi chung, lúc đó ai cũng vui, vì ia cũng đủ đôi đủ cặp cả.

Vân Nga vẫn cười cười, Thúy Hương không sao hiểu được nụ cười của Vân Nga, con nhỏ thờ phào nhẹ nhõm như lướt được gánh nặng ngàn cân, áp ủ khá lâu ý định này, thấp thỏm lo sợ Vân Nga phản ứng khi Thúy Hương "chặn họng" không để cho Vân Nga phát sinh tình yêu với Phi, giờ mới có dịp nói ra được, Vân Nga vẫn im ru cười cười, Thúy Hương mới cảm thấy nhẹ người, giờ thì Thúy Hương đã nói được với Vân Nga là Phi thuộc về nó rồi, không lo Vân Nga tranh giành Phi nữa. Từ từ Thúy Hương sẽ chiếm lấy tình cảm của Phi, một ngày không yêu, hai ngày không yêu, nhưng mấy chục lần gặp mặt, rủ rê nhõng nhẽo, lo lắng, săn sóc... rốt cuộc Phi cũng sẽ cảm động, đó là "chiến thuật" mưa dầm thấm đất chèn Phi chịu đi chơi riêng với Thúy Hương một lần, là Thúy Hương sẽ đeo bám Phi suốt 'đời, đeo bám tới bao giờ phi thuộc

về Hương mới nghe. Đó là Thúy Hương định gài bẫy Vân Nga thôi, chđ làm gì Thúy Hương có cuộc hẹn nào với Phi, Thúy Hương định làm trắc nghiệm xem Vân Nga có thích Phi hay không. Nếu Vân Nga thích Phi, chắc chắn hai giờ chiều nay Vân Nga sẽ đến quầy sách dì Quyên, Thúy Hương sẽ trực ở đó. để lật tẩy Vân Nga cho Vân Nga xấu hổ. Nếu có thể, Thúy Hương sẽ thẳng thắn bảo Vân Nga đừng có chen vào phá hoại tình cảm giữa Thúy Hương với Phi.

Thúy Hương rời nhà Vân Nga đến thẳng chỗ dì Quyên, bây giờ là một giờ ba mươi chiều, con nhỏ sẽ ở đó đến hai giờ để xem Vân Nga có vắc mắt đến không, sẵn tiện nịnh nọt dì Quyên lấy lòng. Yêu Phi Thúy Hương sẵn sàng hạ mình lòn cúi dì Quyên, vì con nhỏ đã biết dì Quyên chính là dì ruột của Phi, nghe đâu mẹ Phi rất tin dì Quyên, một lời dì Quyên nói là bằng trăm ngàn lời nói của Thúy Hương. Nếu được dì Quyên thương, thì kể như đi được chín mươi phần trăm trên con đường... tiến vô cửa nhà Phi rồi.

Thúy Hương ghé vô một sạp trái cây, mua nào vải thiều loại ngon nhất, giá cao nhất, nào măng cụt, nào mít tố nữ, chỉ chọn loại trái cây đặc sản, cũng tốn khá nhiều tiền, sau đó trực chỉ quày sách dì Quyên.

Dì Quyên đang ngủ lơ mơ trên chiếc ghế bố đặt sau quày kính chứa toàn hàng văn hóa phẩm, trưa vắng khách, dì Quyên thường ngủ lơ mơ, nghĩa là nửa ngủ nửa thức như thế, bởi khách của dì Quyên thường là khách quen, ehung. qui cũng tụi sinh viên học sinh tới mua sách, thuê truyện hoặc photocopy, cho nên bọn đó không đi vào giờ ngủ trưa của dì Quyên:

Tiếng hon da dừng làm dì quyên tưởng có khách, mở mắt dì Quyên nhìn qua lớp kính tủ trong suốt, dì thấy Thúy Hương, vội nhắm mắt lại, oan gia chẳng cầu mà cứ gặp hoài, đã bảo con nó khá vô duyên mà, chuyên môn làm mấy cái chuyện bất lịch sự, chẳng hiểu tới làm gì vào lúc người ta đang mơ màng giấc điệp như thế này

- Dì Quyên! Dì Quyên!

Lại còn kêu réo, thiếu tôn trọng ghê.

Dì Quyên bắt đắc dĩ phải mở mắt, dì nạt nhỏ:

Gì vậy?

- Cháu có cái này gửi cho anh Phi, dì cất giùm cháu với.

- Phi nó đâu có tới đây mà gửi?

Ý đuổi khéo, vì Thúy Hương mua thứ gì ăn được, nó cũng chỉ -nói là gởi cho anh Phi, chứ không tế nhị nhắc thêm dì Quyên vào.

- Chắc mai ảnh sẽ tới mà dì, hôm nay thứ bảy rồi.

- Bộ mi nói chủ nhật nào nó cũng rảnh sao?

- Ba tuần ảnh không tới, tuần thứ tư chắc là phải tới chứ dì, hay dì cứ cất vô tủ lạnh đi, để ta gọi điện thoại hẹn ảnh mai tới chơi.

Dì Quyên nhồm dậy cấp tốc, trợn mắt:

- Sao mi biết số điện thoại của nó mà gọi?

- Anh Phi cho con danh thiếp.

Dì Quyên lẩm bẩm:

Thằng chó con này điên chắc, bộ không muốn sống nữa rồi sao.

Thúy Hương nghe không rõ dì Quyên nói gì, con nhỏ nói:

Con mua toàn là trái cây ngon.

Dì Quyên nhăm nhặng:

- Phi nó là dân nhậu mà, dẫu thèm ăn trái cây, lần trước mi mua đem tới, tau để riết sinh thúì rồi quăng vô thùng rác.

Dì Quyên ác như mụ phù thủy ngồi trên cây chồi vậy, dì muấn ra một "chiêu hạ độc thủ" cho Thúy Hương tiêu tùng ngay, Thúy Hương xuống sắc mặt:

- Sao dì không ăn đi?

- Thôi, của ai cho ai, tau để nấy: Trái cây tau toàn nhỏ Mỹ, cam Mỹ, quít Tàu, đầy tủ lạnh, tau ăn toàn đồ nhập không hà, đồ Việt Nam, tau ăn vải thiều "hàng hiệu" mới ăn, vải Thanh Hà, hồng Bắc Kạn, Lạng Sơn tau mới ăn, sầu riêng Ngũ Hiệp, Cai Lậy Tiền Giang hột lép, com vàng, tao mới ăn.

Đúng là một bà cô độc ác

Thúy Hương thụng mặt, dì Quyên chê đồ nó mua thuộc loại dở, còn nói để thúì qung sọt rác, cay oi là cay, rõ ràng ghét nên xấu mà. '

Thúy Hương cố nhịn dì Quyên, con nhỏ nói:

- Vậy anh Phi thích món gì?

- Mi vô siêu thị Cống Quỳnh mua chả lụa Huế, nem chua Huế toàn là ớt hiểm, tỏi sống, cá ba sa chế biến sẵn đóng gói đông lạnh đủ món, thằng Phi thích lắm, tau thấy nó ăn toàn m,ấy loại. khoái khẩu đô không hà, mấy thứ đó uống bia là tuyệt cú mèo.

Thúy Hương sáng mắt:

Bên siêu thị Sài Gòn có không đi?

- Ai biết, mi vô đó kiểm thử thì biết chứ gì.

- Vậy con đi há, con đem gỏi vô tủ lạnh của dì được không
- Được

Dì Quyên nói xong, nhắm mắt lại như bảo Thúy Hương mau "bốc hơi" cho rảnh, ở đó lải nhải hoài, dì Quyên mất giấc trưa, đâm bực.

Thúy Hương đi ngay, con nhỏ đi một lúc, trở lại Yới một cái túi Xách căng phồng, toàn là đồ nhậu, dì Quyên lập tức "tiếp quản" cho vô tủ lạnh, đó là những thì dì Quyên khoái khẩu nhất ôi món nem Huế vừa chua vừa cay, đầy ớt hiểm và tỏi sống, cay xé lưỡi nhưng ngon ời là ngon, mới nghĩ tới đã cảm thấy nước bọt tuôn ra không kèm chế được rồi. Lần này tội gì dì Quyên không. ăn chứ, đàn ông đại gái đã đáng ghét rồi, con gái mê trai càng đáng ghét hơn, ngu ời là ngu.

Thúy Hương cố nấn ná trong quây dì Quyên đến hai giờ ba mươi, con nhỏ thở phào nhẹ nhõm rồi ra đi.

A lô! Phi đây?

Phi vừa ngả lưng lên nệm, nghe tiếng phon reo vội nhồm dậy, bên kia đầu dây, giọng con gái quen thuộc làm Phi muốn... dựng tóc gáy.

- A lô! Em, Thúy Hương đây anh Phi ời, anh đang làm gì vậy.
- À. à, đang bận tiếp một ông khách đến họp đồng.
- Tối rồi cũng'còn tiếp khách à anh?
- Còn chứ Hương, khách ở xa người ta tới giờ nào mình tiếp giờ đó.
- Hay là anh gạt em?
- Gạt Hương làm gì vậy
- Ai biết! Gạt em là anh có khách đảnh khởi phải trò chuyện với em:
- Không có đâu, nói tào lao cũng giải khuây được mà, đôi khi tôi làm việc bị căng thẳng thần kinh, có ai đó nói tào lao nghe cũng vui vui:

Thúy Hương hơi giận câu nói khinh thường con nhỏ của Phi, nhưng cố nhịn:

- Em tới chỗ anh chơi nha? Anh tiếp khách xong, mình đi ăn tối với nhau anh Phi nha?

Tiếng Phi cười trong máy:

- Hương biết tôi đang ở đâu không ở đâu

- Tôi đang ở Tiền Giang.

- Sao lại ở Tiền Giang

- Tôi xuống chi nhánh, công ty chúng tôi đặt chi nhánh ở Tiền Giang, Cần Thơ, Bình Dương. Hương tưởng tôi đang ở Thanh Nguyên à. ..

- Anh có nói dối em không đó Em nghe tiếng anh gần lắm.

Phi lại cười lớn, Phi cười là vì anh nói dối Hương thật, nhưng con nhỏ không có cách gì để kiểm tra xem anh nói thật hay nói dối. Từ hôm biết số phen của anh tới nay, Hương liên tục gọi tới đòi gặp phi, nhưng lần nào Phi cũng từ chối với đủ mọi lý do. Phi ước gì Vân Nga bắt chợt gọi tới cho anh, nếu Vân Nga gọi cho anh, thì trái ngược với Thúy Hương, người đề nghị gặp mặt là Phi chứ không phải là Vân Nga, nhưng đời thật trớ trêu thay: "theo tình, tình phớt phớt tình, tình theo", có một danh nhân đã thét lên câu đó một cách ngán ngấm. Tình yêu là một điều kỳ diệu, nhưng yêu Phi kiểu Thúy Hương thì tình yêu là một điều... kỳ cục đối với Phi. Ai cha, phiên ơi là phiên.

- Phi chợt... chuyển đổi đề tài:

- Sao lâu quá không thấy Hương rủ Vân Nga tới chỗ dì Quyên chơi?

Thúy Hương tức tối:

- Sao lúc nào gặp em, anh cũng hỏi con Vân Nga hết vậy

- Lâu gặp thì hỏi, Vân Nga là bạn của Hương, tôi không hỏi Hương thì biết hỏi ai đây

- Vân Nga đâu liên quan gì đến chuyện giữa anh với em đang nói chứ

- Cần gì phải liên quan đến câu chuyện tôi với Hương đang nói, mà cũng khó liên quan lắm, bởi vì chuyện đang nói có gì quan trọng đâu, chỉ là tào lao thôi mà.

- Vậy chuyện gì mới quan trọng Chuyện... lâu quá tôi không được gặp Vân Nga, được không?

- Anh muốn gặp nó, đến nhà nó mà gặp Nếu không đến thì vô bệnh viện kiểm nó. Nó suốt ngày ở trong bệnh viện, anh thích mấy chỗ đó thì cứ tự nhiên vô đi, hỏi em làm gì.

Thúy Hương nổi nóng, con nhỏ sừng cồ với Phi, quả là Thúy Hương nóng tính và không biết vị tình ai, nổi nóng lên là con nhỏ... tấp cho một trận nên thân, sau đó muốn ra sao thì ra.

Phi nói:

- Hương làm gì la lối ghê vậy?

Thúy Hương phụng phịu: '

- Ai bảo anh trò chuyện với em mà cứ nhắc Vân Nga hoài làm chi.

- Ủa, chuyện tốt đẹp như vậy mà Hương giận tôi sao? Tôi nghĩ Vân Nga là bạn thân của Hương, đồng thời Vân Nga cũng đã là bạn của tôi. Tôi quan tâm tới bạn bè, có gì làm cho Hương giận dừ ghê vậy?

Thúy Hương ấp úng không trả lời được, Phi nói không sai, ba người đều là bạn bè với nhau, Phi đâu phải là riêng của Hương, Phi với Hương chưa nảy sinh mấy may một hứ gì riêng tư, dù chỉ là một câu nói nhẹ nhàng có ẩn ý... hay một cử chỉ nào đó khả dĩ khiến cho Hương hiểu lầm là Phi thích Hương. Nói thật là Phi chưa hề có gì với Hương, đúng hơn là Phi không thích Hương, trong những lần trò chuyện, Phi đều khách sáo với Hương, rõ nhất là Phi luôn xưng với Hương bằng tiếng tôi khô như sỏi, Hương vợ duyên lần vô lý ghe đi.

Thúy Hương im lặng một lúc, sau đó thu hết can đảm, con nhỏ nói:

- Em thích anh Phi nghĩ tới mỗi mình em hà.

Phi cười lớn:

- Nếu tôi quan tâm mỗi mình Hương, tức là tôi bị tâm thần rồi đó, cái đầu tôi hoạt động như cái máy vi tính vậy: Tôi có quá nhiều việc phải nghĩ tới, trong số công việc tôi phải nghĩ tới, nói Hương đừng buồn nghe: không có Hương.

- Vậy thì có Vân Nga không

Phi cười cười nói dối:

Có lẽ đôi khi...

- Anh nói dối, anh luôn nghĩ tới Vân Nga.

- Tại sao tôi phải nói dối?

- Vì anh sợ em giận.

- Lý do gì tôi nghĩ tới Nga mà Hương phải giận tôi? Nói thật với Hương nghe, nếu tôi yêu Vân Nga, Hương cũng đâu có lý do gì giận tôi, mình là bạn bè thôi mà, lại là bạn sơ giao, tôi chưa hiểu điều gì nơi Hương, ngoài chuyện Hương là người giao báo hàng ngày cho dì Quyên.

- Vậy còn Vân Nga, anh hiểu điều gì nơi nó chứ?

- Vân Nga có tình người, vì cô ấy là một bác sĩ trong tương lai, Vân Nga ngoan và tế nhị trong cách nghĩ, cách nói.

- Vì nó tương lai là bác sĩ hái ra tiền, cho nên anh thích nó, đúng không?

Thúy Hương nói một cách ngu ngốc, sự ghen tuông làm cái lý trí vốn đã ngu muội của Hương thêm ngu muội. Câu nói đó khiến cho Phi đã xa trong tình cảm của Hương, càng xa thêm vạn dặm, tiếng Phi nghiêm và lạnh như băng:

- Nếu Hương nghĩ vậy thì tôi với Hương chẳng còn gì để nói nữa, chúc Hương ngủ ngon!

Thúy Hương mới chưa kịp nói thêm tiếng nào, Phi đã cắt máy.

Có lẽ chuyên Thúy Hương rủ Vân

Nga đi giao báo. Chung với nó là chuyện... của dĩ vãng rồi: Từ hôm Thúy Hương Trò chuyện bằng điện thoại với Phi, con nhờ xúc phạm anh tới nay, Thúy Hương giận lây cả Vân Nga, mấy lúc rảnh rỗi, Vân Nga tới chỗ đại lý báo của dì Phụng, dì đều nói Thúy Hương không có ở đó. Có lẽ Thúy Hương không muốn gặp Vân Nga, nhưng Vân Nga chỉ lơ mơ hiểu là Thúy Hương sợ đi chung với Vân Nga Phi sẽ chú ý tới Vân Nga hơn Thúy Hương thôi, vì Vân Nga cũng biết Phi không thích Thúy Hương gì cho lắm, như vậy có nghĩa là Thúy Hương vẫn chưa kết được với Phi, mà Phi thì tỏ vẻ ưu ái Vân Nga ra mặt, Vân Nga cảm nhận được điều đó nói Phi, thông minh như Vân Nga, chỉ cần chịu khó 'kết nối' mấy điều kiện đó lại với nhau là đoán ra tất cả Tình trạng hiện thời của Thúy Hương thôi. Bạn bè."chơi thân với nhau từ hồi đầu cấp ba tới nay, Vân Nga chưa bao giờ làm điều gì. mất lòng Thúy Hương, vì thời gian đó hai đứa quan hệ nhau bằng tình bạn bè vô tư. Giờ thì khác rồi, giữa tình bạn ấy đã nảy sinh ra một tình cảm khác, hơi đen tối, đó là ganh tị, ghen tuông, chỉ phát sinh một phía Thúy Hương thôi. Còn Vân Nga vẫn vậy, Vân Nga vẫn là đứa bạn vô tư của

Thúy Hương, nếu Thúy Hương gạt bỏ ra ngoài tình bạn trong sáng những điều vợ vẫn đó. Vân Nga biết mình đôi khi có. nghĩ tới Phi, vì Phi rất đáng yêu, cho nên Vân Nga bị buộc mình phải nghĩ tới anh. Nhưng nếu chuyện Vân Nga nghĩ tới Phi là nguyên nhân làm mất đi tình bạn gắn bó nhiều năm giữa Vân Nga và Thúy Hương, thì Vân Nga sẽ không nghĩ tới Phi nữa, Vân Nga sẽ mong cho Phi yêu Thúy Hương, để hai đứa còn mãi tình bạn thân thiết vui vẻ như ngày xưa. Vân Nga còn quá nhiều việc để yêu, Vân Nga yêu tương lai của cô, Vân Nga yêu thầy cô, bạn bè, yêu bệnh nhân, yêu con người, yêu cuộc sống, tâm hồn Vân Nga luôn hướng về phía trước để tìm kiếm những điều tốt đẹp cho cuộc sống, đó là những cố gắng học tập kinh nghiệm, rèn luyện ý đức, tiếp thu y thuật một cách' triệt để, Vân Nga còn rất nhiều điều để yêu Nếu cô loại Phi ra khỏi một góc của tâm hồn cô, thì những thứ tình cảm kia sẽ tràn vào lấp đầy khoảng trống đó, rồi Vân Nga cũng sẽ xem Phi là điều bình thường, sẽ quên anh thôi. Với một cô gái cô lý tưởng cao như Vân Nga, thì tình yêu chỉ nằm trong trạng thái mơ mơ 'thực thực, cái mơ mơ thực thực đó có khi tồn tại trong tình cảm của Vân Nga mà cũng có khi không tồn tại trong tình cảm Vân Nga...

Vân Nga vừa đi vừa suy nghĩ cũng buồn thật đấy, vì ...Phi là một chàng trai dễ thương, vừa gặp nhau, Vân Nga đã cảm thấy như anh với Vân Nga. cô. một'alỗi 'duyên gì đó mà sao Vân Nga mơ hồ cảm nhận giữa anh với cô một tình cảm. thân thương khó tả nhưng giờ thì khác rồi chẳng lẽ Vân Nga đi giành giật tình cảm đó với Thúy Hương. Biết đâu chừng Thúy Hương cũng cảm nhận như Vân Nga? Giờ là dù có thích phi đến mấy đi chăng nữa Vân Nga vẫn phải tỏ ra dửng dưng với Phi cho vừa lòng Thúy Hương, biết làm sao đây khi Thúy Hương rất thua kém Vân Nga về mọi mặt nó đều thua Vân Nga, nếu nó được Phi yêu,có lẽ đỡ hơn một chút, còn nếu Phi không yêu Hương, Nga cũng đỡ ray lút một chút,con Lạy trời cho Phi yêu giùm Thúy Hương, nếu Phi không chịu yêu nó, thì đối với sự suy nghĩ của Hương, con chính là kẻ phá hoại tình yêu của nó...

- Vân Nga!

Vân Nga giật mình, dòng suy nghĩ bị cắt đứt lập tức, người đó .tiến về phía Vân Nga,trái tim Vân Nga nhảy lung tung trong lồng ngực, giống như quả bóng rơi xuống rồi tiếp tục nảy lên trên sân cỏ vậy, giờ thì mọi ý nghĩ lúc nảy đã tiêu thành mây khói, Phi đang đứng trước mặt Vân Nga với nụ cười làm chao đảo trái tim. cô, nụ cười mà lần đầu tiên gặp gỡ đã khiến cho Vân Nga mất ngủ một đêm.

Vân Nga dừng bước, cô đứng có bối rối trước Phi:

Anh Phi!

Phi nhìn Vân Nga, anh nói:

Thật là may quá, anh cứ ngỡ anh không được gặp Nga, đi ngang trường tình cờ anh nhìn thấy một lớp sinh viên tan lớp, đi vô đón đại vậy mà ông trời thương cho anh gặp Nga.

Vân Nga cười, nụ cười của Nga cũng khiến trái tim Phi nhói lên một cái vì thương.

Vì hôm nài Nga học giảng đường, chớ nếu hóm nav Nga học bệnh vện, thì anh Phi vô đây không có gặp Nga đâu.

Phi nhìn Vân Nga bằng ánh mắt âm như nắng một buổi sáng mùa đông:

- Chắc là anh với Nga có thân giao cách cảm.

Vân Nga đỏ mặt lắc đầu:

- Tình cờ thôi mà, ở đời' thiếu gì chuyện tình cờ, trùng hợp?

- Sao mấy hôm nay Vân Nga không đến chỗ. đi Quyên chơi? Ngày nào anh cũng dành chút thời gian chạy tới đó xem Nga có tới không nhưng mà chẳng thấy, chỉ gặp Thúy Hương.

- Vì Thúy Hương ngày nào cũng tới giao báo cho dì Quyên mà anh Phi.

- Sao lúc trước Nga cũng thường xuyên theo Thúy Hương đi giao báo, còn lúc này anh trông dài cổ chẳng thấy Nga đâu cả, hay là anh tới đó hoài, Nga ghét anh, Nga không thèm tới nữa?

Vân Nga lắc đầu, lời trách móc đầy thương yêu của Phi làm Vân Nga cảm động lắm, nhưng Vân Nga cứ làm. mặt tnh, cô nói:

- Không thương, không ghét gì cả, anh Phi đừng lo.

Mắt Phi tối lại sau câu nói vô tình của Vân Nga, người ta dừng dưng với mình như vậy, có nghĩa là người ta không hề để ý quan tâm tới mình, vậy mà mình cứ mơ, mình khờ khạo từ lúc nào cũng chẳng hay. Chỉ cần nhìn thấy nụ cười của Vân Nga là mình không còn tự chủ được nữa, Vân Nga có sức lôi cuốn đến kỳ lạ dù. Vân Ngá không hề nhõng nhẽo, trách móc hay giận dữ như Thúy Hương, Vân Nga không hề cố ý gây ấn tượng với mình chút gì cả, vậy mà Vân Nga lại chiếm cả sự chú ý của mình.. Suốt ngày, suốt đêm mình cứ nghĩ hoài tới Vân Nga, bây giờ Vân Nga nói dối với mình, cổ không thương không ghét là nói thật hay dối lòng, vân làm cho trai tim mình đau ghê thất vọng ghê lắm giống f61 như tâm trạng của một chú bé con đứng ngóng cái tổ chim dây chi con trên tàng cây cổ thụ vậy ngoài tầm tay với bát cũng khiến cho người ta không hi vọng nữa

Phi buồn

Chắc tại anh ăn nói vô duyên thôi. chứ muốn chuyện được người ta gét, cũng không phải là dễ, khi người ta get mình hoặc thương mình đều là do người ta quan tâm tới mình. Đối với vân Nga anh đâu là gì mà đòi Vân Nga quan tâm đúng không?

Vân nga cười nụ cười có hai đồng xu lún sâu trên khóe miệng duyên ời là duyên nụ cười xinh khiến trái tim phi muốn rời ra ngoài.Nếu Vân Nga chẳng Nghĩ gì tới Phi phải làm sao đây?

Vân Nga nói

Ghét thì quan Tâm thân khổ, cứ ám ảnh hoài không yêu nếu có ai đó ghét Vân Nga xin thà đừng cho họ biết mặt,biết tên Vân Nga đỡ khổ

- Anh lại muốn người ta ghét anh để được người ta quan tâm anh
- Anh Phi lạ ghê

Vân Nga ghét anh đại đi Vân Nga, để anh còn được nghĩ là Vân Nga chưa quên anh

Vân Nga nhìn xuống mũi giày đang dí dí trên viên gạch

- Thì Vân Nga cũng đâu quên anh Phi
- Không quên tức là nhớ nga hả
- Không quên tức là không quên anh

Phi ời

- Thì đang nào nhớ cũng không quên
- Không quên khác nhớ khác
- Là nga muốn rắc rối với anh

Vân Nga ngược lên nhìn phi lác đâu ánh mắt như hồ thu gọn sóng của Vân Nga như muốn nhá chìm Phi vào đó phi nghĩ ánh mắt chết người như vậy mà làm bác sĩ sao bệnh nhân nam trẻ trẻ như mình chịu được. Nếu mình là bệnh nhân của Vân Nga mình bệnh hoài Không chịu hết”

Nga nói

- không quên lakhi có ai nhắc lập tức mình nhớ ngay, nhớ, là lúc nào cũng nghĩ về người đó trong tâm trí mình khác chứ sao giống nhau được anh phi

Ờ thì khác Vân Nga nhìn đồng hồ tay

Mình về đi há chiều nga còn phải vô bệnh viện

Phi miễn cưỡng giật đầu sau đó anh nói Hay là Vân Nga đừng về đi ăn cơm với anh mình trò chuyện tới giờ thì nga đi học anh đi làm tiếp được không? Vân Nga thích ở bên cạnh Phi lắm, có nghĩa như vậy nga làm khô thúy Hương. Nếu biết thúy Hương yên trên đà theo đuổi Phimà Vân nga còn cố tình chung với phicòn gì là tình bạn bè

Vân Nga lắc đầu Cảm ơn ý tốt của anh phi nha, nhưng lần này không được rồi vì Vân Nga không báo trước là vắng mặt trong bữa ăn gia đình trưa nay. Ba má và bà vú của Vân Nga sẽ lo lắng tội nghiệp lắm. hẹn lần khác đi nha. Có dịp mình sẽ đi chung

Phi thất vọng

Thật là tiếc quá, vậy Vân Nga về nhà hay cho anh dư nga một đoạn đường ngắn được không Không nỡ từ chối lời đề nghị của Phi khôn phải anh đi một đoạn như lời đề nghị của phi mà anh đi với nga đến lúc ô dừng lại cổng nhà anh đứng nhìn cô khuất sau cánh cổng mới bỏ đi,đó là anh có ý Vân Nga biết nhưng mà không trách phi. Nếu anh không theo cô cho biết nhà chẳng có cách nào anh biết cô ở đâu may lắm phi mới gặp được Vân Nga trước cũng trường như lúc này. Nếu như nga có ý tránh mặt anh thì mất dấu cô rồi lần này nga hết đường lần tranh, Phi sẽ năn nỉ nga nhất định phi phải tới nhà thăm nga, con trai như anh thật là có quyết tâm trong tình yêu, chưa nói cũng đã thấy rõ phi yêu nga yêu thật lòng rồi điều này làm cho nga hết sức bâng khuâng, liệu nga yêu anh thúy Hương Có trách móc không Chắc là sẽ có đấy. Thúy Hương nó đâu bết tế nhị, cũng không có lòng vị tha, chẳng có chút cao thượng nào hết, cái ma thùy Hương xí dành về phần nó rồi thì nó nhất định không dành cho ai. Thúy Hương Đã lên tiếng xí dành phi về phần nó, tuy phi không phải là vật thể thụ động để đứng yêu Thúy Hương dành lấy nhưng thúy hương không nghĩ thế, nao chỉ nghĩ nếu không có vân nga, chắc chắn sẽ thuộc về phần nó đó là một thứ tình cảm chiến hữu, rất nguy hiểm kẻ chiến hữu rất có lòng đam mê không thể kiềm chế, họ sẽ làm tất cả để đạt được mục đích nếu không được chắc hẳn sẽ sinh long hận thù Vân Nga không muốn trở thành kẻ thù của thúy Hương, nhưng Vân Nga đã nghe trái tim mình nghiêng nghiêng về tình cảm của Phi rồi biết làm sao đây ?